

- 2) Czy przepis art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ dotyczący uznania kilku podmiotów za jednego podatnika stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym (po pierwsze) jedynie osoba prawna – ale nie spółka osobowa – może zostać włączona do przedsiębiorstwa innego podatnika (tzw. podmiotu nadrzędnego) i które (po drugie) zakłada, że ta osoba prawna pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym (w rozumieniu stosunku nadrzędności i podporządkowania) „włączona jest do przedsiębiorstwa podmiotu nadrzędnego”?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: czy podatnik może powoływać się bezpośrednio na art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 6 marca 2014 r. – Finanzamt Hamburg-Mitte przeciwko Marenave Schiffahrts AG**

(Sprawa C-109/14)

(2014/C 159/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Finanzamt Hamburg-Mitte

Strona pozwana: Marenave Schiffahrts AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Według jakiej metody oblicza się (proporcjonalne) odliczenie podatku przez holding wynikające ze świadczeń powodujących naliczenie podatku w [Or. 2] związku z pozyskaniem kapitału w celu nabycia udziałów w spółkach zależnych, jeżeli holding później (tak jak zamierzano to od samego początku) świadczy różne usługi podlegające opodatkowaniu na rzecz tych spółek?
- 2) Czy przepis art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ dotyczący uznania kilku podmiotów za jednego podatnika stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym (po pierwsze) jedynie osoba prawna – ale nie spółka osobowa – może zostać włączona do przedsiębiorstwa innego podatnika (tzw. podmiotu nadrzędnego) i które (po drugie) zakłada, że ta osoba prawna pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym (w rozumieniu stosunku nadrzędności i podporządkowania) „włączona jest do przedsiębiorstwa podmiotu nadrzędnego”?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: czy podatnik może powoływać się bezpośrednio na art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim
(Niemcy) w dniu 12 marca 2014 r. – Henricus Cornelis Maria Niessen i in. przeciwko Condor
Flugdienst GmbH**

(Sprawa C-119/14)

(2014/C 159/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ingerencje osób trzecich działających na własną odpowiedzialność, na które przeniesiono zadania należące do działalności przewoźnika lotniczego należy oceniać jako nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia ⁽¹⁾?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przy ocenie istotne jest, na czyje zlecenie (przewoźnika lotniczego, operatora portu lotniczego etc.) działała osoba trzecia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Hiszpania) w dniu 14 marca 2014 r. – Aktiv Kapital Portfolio Investment przeciwko Angelowi Luisowi Egei Torregrosie

(Sprawa C-122/14)

(2014/C 159/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Strona pozwana: Angel Luis Egea Torregrosa

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywę 93/13/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak hiszpańskie przepisy, które nie zezwalają na przeprowadzenie z urzędu kontroli – [in] limine litis, w późniejszym postępowaniu egzekucyjnym, sądowego tytułu egzekucyjnego tj. postanowienia wydanego przez sąd, kończącego postępowanie nakazowe z powodu braku złożenia sprzeciwu – nieuczciwych warunków zawartych w umowie stanowiącej podstawę wydania postanowienia, którego egzekucji się żąda, skoro według prawa krajowego zachodzi powaga rzeczy osądzonej zgodnie z art. 551 oraz 552 w związku z art. 816 ust. 2 LEC.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 18 marca 2014 r. – Andrejs Surmačs przeciwko Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sprawa C-127/14)

(2014/C 159/20)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa